

WIECZÓR JANA PAWŁA II

Spotkanie w rodzinach i kościołach

kwiecień 2009

46

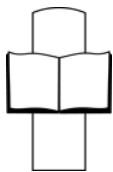
GŁOS PAPIEŻA: Fragment przemówienia do pielgrzymów (Kalwaria, 7 czerwca 1979 – *nagranie*): „Chcę wam powiedzieć [...]: nie ustawajcie w modlitwie. Trzeba się zawsze modlić, a nigdy nie ustawać, powiedział Pan Jezus. Módlcie się i kształtujcie poprzez modlitwę swoje życie. [...] Niech z tego miejsca do wszystkich, którzy mnie słuchają tutaj albo gdziekolwiek, przemówi proste i zasadnicze papieskie wezwanie do modlitwy. A jest to wezwanie najważniejsze. Najistotniejsze orędzie! [...] I o to proszę, proszę, abyście się za mnie tu modlili, za życia mojego i po śmierci. Amen”.

Zapalenie świecy i „Apel Jasnogórski”.

MODLITWA Z JANEM PAWŁEM II

PROWADZĄCY: Drugiego kwietnia minęła czwarta rocznica odejścia Jana Pawła II do Domu Ojca. W tym roku przeżywamy ją pod koniec Wielkiego Postu, w dniach usposabiających do szczególnego skupienia, dlatego pragniemy cały dzisiejszy wieczór przeżyć w klimacie modlitwy. Także ostatnie dni i godziny Ojca Świętego na ziemi były modlitwą w cierpieniu, modlitwą bez słów. Wcześniej, gdy pielgrzymował do Ojczyzny, wielokrotnie głośno modlił się za Polskę, którą tak gorąco kochał. Łączmy się z nim – w skupieniu i w modlitwie, a może i w cierpieniu. Łączmy się z nim, prosząc, aby nasze życie było przeżywaniem Paschy – tajemnicy przejścia z Chrystusem przez śmierć do Życia. Módlmy się też wraz z Ojcem Świętym za naszą Ojczyznę, aby dokonywało się w niej przechodzenie ze śmierci do życia, odchodzenie od zła i zwycięstwo dobra.

WSZYSZY: Odmawiają „Pod Twoją obronę” i śpiewają pieśń, np. „Matko Najświętsza”.

JAN PAWEŁ II – NAUCZYCIEL PRAWDY

LEKTOR: Z Ewangelii według św. Jana: „Niech się nie trwoży serce wasze. Wierzycie w Boga? I we Mnie wierzcie. W domu Ojca mego jest mieszkań wiele. [...] Idę przecież przygotować wam miejsce. Nie zostawię was sierotami: Przyjdę do was” (J 14, 1-2.18).

PROWADZĄCY: Nieustanna modlitwa jest możliwa dzięki ufności do Boga, dobrego Ojca; dzięki ufności do Jezusa, który oddaje życie, aby przygotować nam miejsce w Jego Domu; dzięki ufności w moc Ducha Świętego Pocieszyciela. Taka ufność ożywiała Jana Pawła II. Módlmy się wraz z nim.

LEKTOR: Z homilii Ojca Świętego Jana Pawła II podczas Mszy św. na krakowskich Błoniach (Kraków, 22.06.1983 – *nagranie*): „Naród bowiem jako szczególna wspólnota ludzi jest również wezwany do zwycięstwa: do zwycięstwa mocą wiary, nadziei i miłości; do zwycięstwa mocą prawdy, wolności i sprawiedliwości. Jezu Chryste! Pasterzu ludzi i ludów! W imię Twojej Najświętszej Matki, na Jej jasnogórski jubileusz, proszę Cię o takie zwycięstwo! Jezu Chryste! Dobry Pasterzu! polecam Ci trudne dziś i jutro mojego Narodu: polecam Ci jego przyszłość! «Chociażbym chodził ciemną doliną, zła się nie ulęknę, bo Ty jesteś ze mną». Ty – przez Twoją Matkę. Pan jest moim Pasterzem... Pan jest naszym Pasterzem. Amen”.

WSZYSZY: Modlą się przez chwile w ciszy. Następnie śpiewają: „Jezu, ufam Tobie”.

LEKTOR: Z przemówienia na Błoniach (Kraków, 10.06.1987 – *nagranie*): „Powtarzam słowa modlitwy, która codziennie wraca na moje wargi: «Boże, Rządco i Panie narodów, z ręki i karności Twojej racz nas nie wypuszczać» [...] «Dziękujemy Ci za to, że ojców naszych wyprowadziłeś z rąk ciemnych, najeźdźców i nieprzyjaciół... że po latach niewoli obdarzałeś nas na nowo wolnością i pokojem». I teraz znowu – «Teraz, kiedy tyle sił potrzeba narodowi, aby zachować wolność, prosimy Cię, Boże: napelnij nas mocą Twojego Ducha. Uspokój serca, dodaj ufności w Twoją miłość... Wzbudź w narodzie chęć do cierplivej walki o zachowanie pokoju i wolności. Spraw, abyśmy co dzień stawali się zdolni własnymi rękami i społeczną solidarnością, wpatrzeni w tajemnicę Twojego Krzyża, budować naszą wspólną przyszłość. Boże, niech Duch Święty zmienia oblicze naszej ziemi i umacnia Twój lud... Niech nam pomaga zachować Twoje królestwo w życiu osobistym i rodzinnym, w życiu narodowym, społecznym, państwowym. Chroń nas przed egoizmem indywidualnym, rodzinnym, społecznym. Nie pozwól, żeby mocniejszy gardził słabszym. Broń nas przed nienawiścią i uprzedzeniem wobec ludzi innych przekonań. Naucz nas zwalczać zło, ale widzieć brata w człowieku, który źle postępuje i nie odbierać mu prawa do nawrócenia. Naucz każdego z nas dostrzegać własne winy, byśmy nie zaczęli dzieła odnowy od wyjmowania źdźbła z oka brata. Naucz nas widzieć dobro wszędzie tam, gdzie ono jest; natchnij nas zapałem do ochraniania go, wspierania i bronięcia z odwagą. Zachowaj nas od uczestniczenia w zakłamaniu, które niszczy nasz świat. Daj odwagę życia w prawdzie. Obdarzaj nas chlebem codziennym. Błogosław naszej pracy. Boże, Rządco i Panie narodów!» Chryste, któryś nas do końca umiłował...”.

WSZYSZY: Modlą się przez chwile w ciszy. Następnie śpiewają: „Jezu, ufam Tobie”.

LEKTOR: Z homilii podczas nabożeństwa czerwcowego (Elbląg, 6.06.1999 – *nagranie*): „Droży bracia i siostry, kontemplujemy Serce Jezusa, które jest źródłem życia, gdyż przez nie dokonano się zwycięstwo nad śmiercią. Ono także jest źródłem świętości, gdyż w nim zostaje przezwyciężony grzech, który jest przeciwnikiem świętości, przeciwnikiem duchowego rozwoju człowieka. Z Serca Jezusa bierze początek świętość każdego z nas. Uczmy się od tego Serca miłości Boga i zrozumienia tajemnicy grzechu - owego *mysterium iniquitatis*. Wynagradzajmy Sercu Bożemu za grzechy popełnione przez nas i przez naszych bliźnich. Wynagradzajmy za odrzucanie dobroci i miłości

Boga. Przybliżajmy się każdego dnia do tego źródła, z którego płyną źródła wody żywej. Wołajmy za Samarytanką: "Panie, daj nam tej wody", bo ona daje życie wieczne. Serce Jezusa, gorejące ognisko miłości, Serce Jezusa, źródło życia i świętości, Serce Jezusa, przebłaganie za grzechy nasze - zmiłuj się nad nami. Amen".

WSZYSCY: Modlą się przez chwilę w ciszy. Następnie śpiewają: „Jezu, ufam Tobie”.

PROWADZĄCY: Ojciec Święty swe żarliwe modlitwy kierował przez pośrednictwo Maryi. Niech słowa jego modlitwy i różańcowe rozważanie tajemnicy Drogi krzyżowej Pana Jezusa pomogą nam przechodzić „poprzez nasze trudne «dziś» w tę przyszłość, w którą zaprosiliśmy Chrystusa”.

LEKTOR: Z homilii Ojca Świętego Jana Pawła II podczas Mszy Św. na Jasnej Górze (Częstochowa, 19.06.1983 – *nagranie*): „Dziś patrzymy w Twoje oczy, o Matko! O Maryjo, któraś wiedziała w Kanie Galilejskiej, że wina nie mają. O Maryjo! Przecież Ty wiesz o wszystkim, co nas boli. Ty znasz nasze cierpienia, nasze przewinienia i nasze dążenia. Ty wiesz, co nurtuje serca narodu oddanego Tobie na tysiąclecie «w macierzyńską niewolę miłości...». Powiedz Synowi! Powiedz Synowi o naszym trudnym «dziś». Powiedz o naszym trudnym «dziś» temu Chrystusowi, którego przyszliśmy zaprosić w całą naszą przyszłość. Ta przyszłość zaczyna się «dziś» – i zależy od tego, jakie będzie nasze «dziś». W Kanie Galilejskiej, gdy zabrakło wina, rzekłś do sług, wskazując na Chrystusa: «Zróbcie wszystko, cokolwiek wam powie». Wypowiedz te słowa i do nas. Wypowiadaj je wciąż! Wypowiadaj je niestrudzenie! O Matko Chrystusa, który jest Panem przyszłego wieku... Ty spraw – abyśmy w tym naszym trudnym «dziś» Twojego Syna słuchali. Żebyśmy Go słuchali dzień po dniu. I uczynek po uczynku. Żebyśmy Go słuchali także wówczas, gdy wypowiada rzeczy trudne i wymagające. Do kogóż pójdziemy? On ma słowa życia wiecznego! Ewangelia jest radością trudu – i jest równocześnie trudem radości, trudem zbawienia. O Matko! O Matko! Pomóż nam przejść z Ewangelią w sercu poprzez nasze trudne «dziś» w tę przyszłość, w którą zaprosiliśmy Chrystusa. Pomóż nam przejść poprzez nasze trudne «dziś» w tę przyszłość, w którą zaprosiliśmy Chrystusa, Księcia Pokoju!”.

WSZYSCY: Odmawiają dziesiątek różańca – tajemnica czwarta, Droga krzyżowa Pana Jezusa. Następnie śpiewają pieśń, np. „Zbawienie przyszło przez Krzyż”, albo „Jezus przez życie mnie wiedzie”.

JAN PAWEŁ II – APOSTOŁ POJEDNANIA

PROWADZĄCY: Wraz z Ojcem Świętym, przez wstawiennictwo Matki Bożej, zaprosiliśmy do naszego życia Chrystusa, Księcia Pokoju. Niech On da nam łaskę życia w pokoju – w naszych domach, w Polsce i na całym świecie.

LEKTOR: Słowa Apelu Jasnogórskiego (Częstochowa, 12.06.1987 – *nagranie*): „Wolność nie została człowiekowi dana przez Stwórcę do tego, ażeby niszczył siebie i drugich. Wolność to nie jest samowola. Maryjo, Królowo Polski, Pani Jasnogórska, bądź natchnieniem polskich sumień. Bądź naszą Mat-

ką i Wychowawczynią! Nie zrażaj się naszymi słabościami. Bądź dla nas wymagająca! [...] Prowadź nas, Ty, która jesteś pierwszą wśród wszystkich wierzących – prowadź Lud Boży na tej polskiej ziemi w pielgrzymce wiary i nadziei. Tak! Nadziei! Człowiek współczesny tak bardzo potrzebuje nadziei. Człowiek na tej polskiej ziemi tak bardzo potrzebuje nadziei. Co to jest nadzieja? Co ona znaczy? Znaczy: «Nie daj się zwyciężyć złu, ale zło dobrem zwyciężaj!». Zło można zwyciężać. To jest właśnie siła nadziei. [...] Pani Jasnogórska, spraw, aby człowiek na polskiej ziemi zwyciężał mocą tej nadziei, która rodzi się z Chrystusa, z Eucharystii. Przecież On «do końca nas umiłował»”.

WSZYSCY: Modlą się przez chwilę w ciszy.

LEKTOR: Z homilii na terenie byłego obozu koncentracyjnego (Oświęcim-Brzezinka, 7.06.1979 – *nagranie*): „«Święty Boże, Święty mocny, Święty a nieśmiertelny!... Od powietrza, głodu, ognia i wojny – ...i wojny, wybaw nas, Panie!» Amen”.

PROWADZĄCY: Prośmy Ducha Świętego o dar pokoju, dla nas i całego świata.

WSZYSCY: Trwają przez chwilę w ciszy. Następnie śpiewają „Niech zstąpi Duch Twój i odnowi oblicze tej ziemi”. Śpiew powtarza się po każdej prośbie.

LEKTORZY:

- Duchu Miłości, wylewaj się na nas z przebitego boku Chrystusa. Dotknij nas wszystkich, zranionych przez grzech i raniących innych.
- Duchu Miłości, wylewaj się na nas z przebitego boku Chrystusa. Bądź ratunkiem dla rozbitych rodzin, krzywdzonych dzieci, samotnych ludzi starszych.
- Duchu Miłości, wylewaj się na nas z przebitego boku Chrystusa. Niech Polska odnowi swą wierność Ewangelii.
- Duchu Miłości, wylewaj się na nas z przebitego boku Chrystusa. Niech Jego Krew uleczy świat z przemocy, prześladowań i wojen.

WSZYSCY: Odmawiają modlitwę „Ojczy nasz”, śpiewają pieśń, np. „Duchu miłości, wylewaj się na nas”, lub „Zbawienie przyszło przez krzyż”.

PROWADZĄCY: Odmawia modlitwę o beatyfikację sługi Bożego Jana Pawła II.

Boże, w Trójcy Przenajświętszej, dziękujemy Ci za to, że dałeś Kościołowi Papieża Jana Pawła II, w którym zajaśniała Twoja ojcowska dobroć, chwala krzyża Chrystusa i piękno Ducha miłości. On, zawierając całkowicie Twojemu miłosierdziu i matczynemu wstawiennictwu Maryi, ukazał nam żywy obraz Jezusa Dobrego Pasterza, wskazując świętość, która jest miarą życia chrześcijańskiego, jako drogę dla osiągnięcia wiecznego zjednoczenia z Tobą. Udziel nam, za Jego przyczyną, zgodnie z Twoją wolą, tej łaski, o którą prosimy z nadzieją, że Twój sługa Papież Jan Paweł II zostanie szybko włączony w poczet Twoich świętych. Amen.

Następuje błogosławieństwo (jeśli jest kapłan) lub znak krzyża i śpiew, np.: „W krzyżu cierpienie” albo „Duchu Miłości, wylewaj się na nas”.

s. Agnieszka Koteja, albertynka